

"המיינסטרים הפמיניסטי, המושפע כל כך מהפמיניזם הליברלי האמריקאי, מדקלם את נוסחת "את יכולה להיות מה שאת רוצה!" בשעה שהוא מתחמק מלעסוק בתנאים אלמנטריים למרחב בחירה ותודעה מפותחת (רווחה, חינוך ועבודה). אפילו קמפיין הדגל #MeToo מתעלם מנושאי הרווחה והחינוך, ההכרחיים לטיפול באלימות מינית. משל מדכדך לתודעה הפמיניסטית הכוזבת נמצא בדימוי שאומץ כאייקון של "העצמה" נשית: כרזת "We Can Do It" ממלחמת העולם השנייה. זו הזמנה במקור על ידי תאגיד הענק Westinghouse כדי לדרבן פועלות לעבוד מהר יותר בפס הייצור".

עופרה רודנר "שיעבוד בהסכמה: על המחיר שמתלווה להיבריס הליבראלי". 2.8.18, "הארץ".

קול קורא: הזמנה להגיש תקצירים למושב קהילת מגדר

"אלימות ואתנו לאומיות לאחר מחאת #metoo"

במסגרת הכנס הסוציולוגי ה-50

20-21 בינואר 2019, אוניברסיטת חיפה

הנושא המרכזי בו עוסק הכנס של האגודה הסוציולוגית השנה הוא "בין ניא-ליברליזם לפופוליזם" והוא מבקש לברר את הקשר בין המשטר הניאוליברלי, ובמיוחד תוצאותיו ההרסניות עבור קבוצות שוליים וביחס לסולידריות החברתית; לבין עלייתם של מנהיגים ודפוסי שלטון המבוססים על פופוליזם אתנו-לאומי. במסגרת זאת, במושב של קהילת מגדר נבקש לבחון את מעמדן של נשים בעת נוכחית, בישראל ובעולם, בתוך המרחב הנע בין עידן טראמפ-ביבי-סמוטריץ' לבין מחאת #METOO כאקט פמיניסטי אשר נאבק על זכותן של נשים להגנה מפני אלימות מינית, לבין היותו קול של מאבקים נשיים פמיניסטיים נוספים.

בשנים האחרונות אנו עדות למגמות של דואליות ביחס לנשים במרחב הישראלי הלאומי. מחד, תופעות של הדרת נשים בצבא, באקדמיה ובמרחבים ציבוריים נוספים הולכות וצוברות תאוצה; ביטול חזקת הגיל הרך יוצא מהכוח אל הפועל, גם אם לא באופן רשמי; עברייני מין מקבלים במה וזוכים להוביל מדינות ותרבויות; מגמות של בקלאש כגון מחאת הנשים הצרפתיות על כך שמחאת ה-#METOO מאיימת על החופש המיני שלהן או קמפיין ה-#מנשים-לגברים שבו נשים מתנצלות בפני גברים; מצבן של נשים עובדות הולך ומדרדר והכלכלה הניאו-ליברלית ממשיכה להתעלם מערכה הכלכלי של מלאכת הטיפול (caregiving) ונשים ממגוון מיקומי שוליים הולכות ומאבדות אחיזה במרחב הציבורי המדיר.

במקביל, נשים אוחזות כיום, יותר מאי פעם, בתפקידים בכירים במרחב הציבורי כמחוקקות, שרות, מנהלות בכירות ופרופסיונליות; מחאת ה-#METOO הישראלית הקדימה את זו הבינלאומית וזכתה לתהודה ולהכרה בשיח הציבורי; מנגנונים מוסדיים שונים עוסקים בטיפול ובמניעה של הטרדות מיניות בעיקר במקומות העבודה ונשים כקבוצות וכקהילות אקטיביסטיות פועלות למען מימוש זכויותיהן בבתי המשפט, בכנסת ובערוצי המדיה השונים.

בעידן שלאחר מחאת ה- #metoo מתחדדים קונפליקטים בין ובתוך הפמיניזם והפמיניסטיות, הנוגעים למהותה של הטורדה ופגיעה מינית – ולדרכי הטיפול בהן, היכולת לסלוח ולהוביל מהפכות, הצורך בדיבור עם ועל גברים והרצון להימנע מאלימות מינית אך לא ממין ומיניות.

אנו מזמינות הרצאות הבוחנות ממדי חיים של נשים מקבוצות אתנו לאומיות שונות בהקשרה של מחאת #Metoo והקשר של מחאה זו לשיח של זכויות אדם; מצביעות על האתגרים שעומדים לפתחנו עקב האלימות המופנית כלפי נשים בימים אלה וסיכויי התפתחותה של סולידריות פמיניסטית בתוך תמונת מצב כאוטית זו. סוגיות אלו יתרמו לדיון המתמשך במורכבות האתגרים העומדים כיום בפני הקהילה הפמיניסטית.

המעוניינות/ים להציג מתבקשים לשלוח טקסט של עד 200 מילים, אשר מכיל: הצגת הנושא בקצרה, רקע (תיאוריה וספרות), המטרה או השאלה שביסוד המחקר, שיטת מחקר, ממצאים, דיון.

בנוסף יש לשלוח ביוגרפיה קצרה (4-5 שורות).

תאריך היעד למשלוח התקצירים הוא 20.10.2018

העלאת תקצירים דרך מערכת ההרשמה של הכנס (נא לציין את שם המושב והקהילה אליה מיועד התקציר בגוף המסמך)

לינק להגשת תקצירים : <https://registration.israel-sociology.org.il/2019>

לפרטים :

ד"ר טל מלר : המכללה האקדמית צפת : talmeler12@gmail.com

יעל בר-צדק : התכנית ללימודי מגדר, אוניברסיטת בר אילן : yael.btzedek@gmail.com